

BARCELONEJANT

RAMÓN
Vendrell

Els tres del patíbul

CARLOS MONTAÑÉS

►► D'esquerra a dreta, Güido Sender, Dani Osca i Julio Casanova, pares de l'editorial Sajalín, especialitzada en el gènere negre.

Res a veure amb la Rússia de les dècades dels 60 i 70, en què l'*underground* juvenil el formaven grupuscles de lletraferits i el lloc de les *rock stars* l'ocupaven poetes, segons explica **Emmanuel Carrère** a *Limónov*. Res a veure amb aquella singularitat soviètica, però en els últims diguem-ne 10 anys la literatura no ha parat de menjar terreny a la música dintre de la cultura *indie* espanyola, tant per l'empenta d'una com per la decadència de l'altra. De l'edat d'or de les discogràfiques independents s'ha passat a l'edat d'or de les editorials ídem. Almenys en surten com bolets.

Fundada el 2009, la barcelonina Sajalín ha construït en la col·lecció Al Margen un magnífic catàleg de narrativa patibularia, sovint firmada per autors patibularis. **Dani Osca**, **Julio Casanovas** i **Güido Sender**, a la trentena tots tres, parlen de «literatura del fang» o «del fracàs» i citen la col·lecció *Contraespañes* (**Bukowski**, **Iceberg Slim**, *A tumba abierta*, d'**Oriol Romani**) d'Anagrama com una referència. En el gènere negre en sentit ampli o en la primera persona kamikaze s'enquadren el gruix de les novel·les publicades per Al Margen. L'última, *Nada que esperar*, de **Tom Kromer**, té la dedicatòria «A Jolene, que va tancar la clau del gas». Títol i dedicatòria encapsulen l'esperit de la col·lecció.

Osca, **Casanovas** i **Sender** publiquen narrativa estrangera, sobretot nord-americana i del segle XX. **Hubert Selby Jr.** no planteja més misteri. Tot i que inèdita a Espanya fins que ells la van treure, *El callejón de las almas perdidas*, de **William Lindsay Gresham**, és una obra de culte i va tenir una reconeguda versió cinematogràfica. I la popularitat d'**Edward Bunker** va créixer de valent després del seu breu paper com a Mr. Blue a *Reservoir dogs*. Però ¿com dimonis van descobrir *Mal dadas*, impressionant *noir* rural de **James Ross** situat en la gran depressió, o *Los reyes del jaco*, extrasec retrat de **Vern E. Smith** del submón dels traficants d'heroïna negres del Detroit dels primers anys 70?

Doncs mitjançant la clàssica gimcana amb què s'han format generacions de fanàtics de la cultura perifèrica. Una referència en el pròleg d'una novel·la que ha agradat. Una menció per part d'un autor favorit. I així. Déu salvi els rastrejadors de joies ocultes. Després de completar el joc de pistes, toca aconseguir-ne un exemplar normalment de segona mà a internet. I si la lectura compleix les expectatives ja només queda negociar-ne els drets per a l'edició en castellà. «Hem tingut alguna experiència estranya amb drets en mans de descendents—diuen els editors—. Semblava que no sabien de què els parlàvem».

Sajalín ha reunit en la col·lecció Al Margen un magnífic catàleg de «narrativa del fang»

Una cita en un pròleg o una menció d'un autor poden conduir a una joia oblidada

El 'hit' del segell és 'No hay bestia tan feroz', d'Edward Bunker: prop de 10.000 exemplars

El hit de Sajalín és *No hay bestia tan feroz*, de **Bunker**. Va camí dels 10.000 exemplars. I la gran decepció de l'editorial, *Fante. Un legado de escritura, alcohol y supervivencia*, de **Dan Fante**, fill de **John**. No va arribar als mil exemplars. Incomprensible perquè és un llibre brutal i perquè va tenir una cosa semblant a una promoció estàndard, inclòs viatge de l'escriptor a Barcelona per a entrevistes de premsa i actes diversos. «Estàvem acollonits però va resultar ser un paio encantador», diuen.

Si hi ha licitació, retirada

El trio ho fan bastant tot ells mateixos i amb prou feines externalitzen feina. No es plantegen editar textos nous d'autors espanyols perquè desdibuixaria el seu perfil editorial i perquè no tenen temps per a la lectura de manuscrits. I no tenen cap més remei que detectar abans que ningú els títols que volen publicar. «No podem licitar. Si hi ha competència, ens retirem», diuen.

Osca, **Casanovas** i **Sender** han après almenys una cosa en els gairebé sis anys que fa que estan al capdavant i en el fons de Sajalín. «Ara ja identifiquem els llibres que tenen tots els números per funcionar molt malament», asseguren. Cosa que no significa que no els publiquin sinó només que no udolen a la Lluna quan veuen les xifres de vendes. ≡

REINSEPCIÓ SOCIAL

BCN impulsa un programa per oferir vivenda als sense sostre

EL PERIÓDICO
BARCELONA

A Barcelona hi ha a la vora de 900 persones que cada dia dormen al ras, i són prop de 3.000 els ciutadans que no disposen de llar fixa. Són 800 més que el 2008, de manera que era gairebé una obligació moral que la ciutat intentés anar més enllà de les mesures d'urgència. És així com l'ajuntament ha adjudicat la gestió del servei Primer la Llar (Housing First), per proporcionar accés a una vivenda a persones que viuen al carrer, a Sant Joan de Déu Serveis Socials i a l'UTE Sant Pere Claver-Suara-Garbet, per un import de 2,7 milions d'euros.

Primer la Llar és un model d'atenció que va més enllà de l'actuació puntual, ja que planteja, tal com aportava ahir el consistori a través d'un comunicat, «oferir una vivenda estable i, partint d'aquest punt, posar en marxa el procés de recuperació, autonomia i inserció social» de les persones que no disposen d'un sostre. Es tracta, doncs, d'un servei d'accés a la vivenda i d'acompanyament socioeducatiu mentre s'aconsegueix un grau d'autonomia que permeti mantenir-se al pis sense més suport que el de les

Un tutor acompanyarà els indigents perquè canalitzin la seva vida

xarxes normalitzades de serveis socials.

La tinenta d'alcalde de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports, Maite Fandos, destaca en aquesta mateixa nota municipal que la ciutat disposa d'una xarxa de més de 3.200 places per atendre les diverses necessitats de les persones sense sostre i que es troben en una situació de vulnerabilitat social, però obvia el costat humà de la situació, de com les persones que passen per aquesta situació moltes vegades rebutgen tota ajuda que faci ferum de caritat o d'Administració pública.

LA VEU DE L'EXPERIÈNCIA // Potser per evitar aquest repudi, el programa inclou la figura del tutor, una persona que ha passat per aquesta mateixa situació i que s'encarregarà, a partir del juny, quan es posi en marxa el pla, que els beneficiaris aconseguixin aquest nivell d'autonomia que els ajudi a deixar enrere la indigència. El programa va destinat a persones soles majors d'edat, amb llarga trajectòria de vida al carrer i amb necessitats socials derivades de la falta de llar (sanitàries, socials o familiars). ≡